

*Mar ni post v tem,
da daješ lačnemu svoj kruh
in pripelješ uboge brezdomce v hišo,
kadar vidiš nagega, da ga oblečeš,
in se ne potuhneš pred svojim
rojakom?
Prim. Iz 58,7*

Vsebina

- Uvod
- **Osrednja tema: POST**
- Utrinek: zgodba za dušo
- Iz prejšnjih srečanj: Obisk nadškofa Urana
- Koledar prireditev v marcu in aprilu
- Vabilo na posvet o razvezanih
- Duhovne vaje
- Oglasi, obvestila

Uvod

Globoko v postni čas smo že zakorakali in tako je tudi ta številka glasila tematsko obarvana. Ob besedi post najpogosteje pomislimo na odrekanje hrani, čeprav je sporočilnost mnogo kompleksnejša.

Med nami je mnogo ubogih, osamljenih, bolnih. Verjetno vsak od nas pozna koga, ki se je znašel v težavah in prav je, da se še posebno v tem postnem času ozremo na naše sosede, znance ter tiste, ki jih morda slučajno srečamo na cesti in ki jim v očeh lahko razberemo obup, strah, nemoč... Neverjetno, koliko lahko naredi topla beseda, drobna gesta, skromna pomoč ali enostavno le trenutek našega časa, da prisluhnemo sočloveku, nasmeh in prijazna beseda, ki bo polepšala dan izmučeni in naveličani blagajničarki v trgovini... Kako nam lahko polepša življenje olajšanje nad morda dolgo odlašanim korakom odpuščanja človeku, ki nam je storil krivico, storjenim prvim korakom k spravi, spoznavanju dobrih strani v vsakem izmed nas... Poizkusimo, zaživimo v polnosti ljubezni do Jezusa, ki je v vsakem izmed nas, saj je zato daroval svoje življenje!

Helena

*Gospod Jezus,
kako rad bi videl obraz človeka,
ki pride pred tvoje obličje, prepričan,
da bo smel vstopiti v raj,
ker je ob petkih jedel ribe,
ko mu ti rečeš:
»Ne. Moral bi jesti meso
in deliti svoj obrok z lačnim bratom.«*

*Gospod Jezus,
kako rad bi videl oči človeka,
ki pride pred tvoje obličje,
shujšan in izčrpan, ker se je postil,
ko mu ti rečeš:
»Ne. Svoje moči bi moral uporabiti za
družbeno in politično delo
za pravičnejšo družbo.«*

*Gospod Jezus,
kako rad bi slišal jecljanje človeka,
ki pride pred tvoje obličje
s torbami, polnimi molitev,
ko mu ti rečeš:
»Ne. Ne vidim tvojega prizadevanja
za lepši svet.
V katero torbo si ga spravil?«*

*Jezus, pomagaj mi!
Nočem videti sebe
s takim obrazom, s takimi očmi,
s takim jecljanjem
Iz Io con Te per 365+1, str.337*

Drage sestre in bratje, dragi razporočeni. Mir z vami. V postnem času smo. Velika noč je blizu. Pripravimo jo, pripravimo se nanjo z molitvijo, postom in odprtostjo za bližnje. Smisel postnega časa je, da bi vsak izmed nas spet bolj z veseljem sodeloval pri tem kar dela Kristus - se pravi, da bi bil tako Boga vesel kot ga je on, da bi tako računal nanj kot računa On. Skratka, da bi živeli iz Božje ljubezni - iz Kristusovega Duha, ki je v nas, ne pa samo od hrane, ki nam jo je tudi Bog podaril, a to takoj pozabimo in si lastimo vse, tudi samega sebe, kot kos pohištva ali avto. Kako hitro pozabimo na Boga, ki nam je vse podaril in živimo kakor da imamo življenje od hrane. Smrt nam jasno pokaže, da je takšno razmišljanje prevara in laž. Življenje imamo od Boga in smrt in vstajenje nam pokažeta, da ni odvisno od hrane. Hrana je dar, preko katerega se učimo ljubezni in delitve z brati in seveda tudi sami preživimo, dokler je potrebno, da se spremenimo v ljubezen - smrt in vstajenje. Kajti Bog nas je ustvaril po podobi večne Ljubezni.

Lakota nas spominja, da smo Božji in da je Bog naša moč, ne pa hrana. Zato nas post tudi očisti, zbere, razsvetli od znotraj, nam da veselja in jasnosti. Ni pa cilj posta samo telesni post. Ta je le sredstvo za to, da srce spet najde pravo smer, da se spreobrne in živi iz tega kar je v Božjih očeh in srcu. Zato je prvi steber postnega časa molitev v kateri naše srce spet oživi v Božji ljubezni in se zaživi kot dar. Brez molitve tudi post sam po sebi nič ne koristi. Saj se lahko postimo samo zato, da se bo naš ego razpočil od vitke linije, namesto da bi se zavedali, da smo si podarjeni in da Bog skrbi za vse naše in bližnjih potrebe in s tem sodelovali. Postimo se lahko iz čiste zagledanosti vase in narcizma, lahko pa zato, da sprejemamo to kar v resnici smo: Božji smo in sposobni iste ljubezni kot Bog, istega življenja, iste večnosti in iste moči v vseh drobnih stvareh svojega življenja. Bistveni del našega posta je tudi skrb za druge: oko, uho, roke in noge ostarele, bolne, zapostavljene, žalostne, lačne, trpeče, invalide, ločene. V tem duhu nas Papež v letošnji postni poslanici poziva naj odpremo svoja srca in življenje ostarelim. Na ta način vsakdanje življenje postaja veselje. Tega ne morejo dati ne bogastvo, ne oblast, ne posvetna prazna slava.

Dragi razporočeni, bratje in sestre. Z veseljem vas povabim v molitev. Pri maši darujte post in molitev za duhovne in telesne potrebe bližnjih in se pustite poslati k starčku - starki, razporočenemu, osamljenemu, trpečemu na obisk, na pomoč, na poslušanje. Odpoved hrani in raznim razvadam naj nas spomni, da smo Božji in da lahko črpamo iz božje ljubezni, ki je v nas, ne pa le iz prepolnega krožnika, Slovenskih novic, TV, SMSov, svojih uspehov ali neuspehov itd. Za vstajenje gre, ki pa ga ni brez križa in mimo smrti, ampak je prav v križu in v smrti. Smrti lastnemu egoistu, ki mu skušnjava najprej ukrade ljubezen, nato pa še njega samega, druge in svet. Zaradi obilja življenja, ki se iz križa in praznega groba razliva na vse, ki se mu v postnem času odpirajo, pravoslavna Cerkev v tem času še z večjo močjo poje alelujo. Veselite se in živite! Moji ste! Vsak hip in za vedno.

John Powell:

Čas za osebno prenavo

Odlomek iz knjige: Z očmi vere (str.28-30)

Postni čas prihaja vsako leto z zgodnjo pomladjo. Zato me ta čas vedno spominja na novo rast. Pomlad je tedaj, ko si mlada trava, listi in cvetovi nadenejo svojo prvo podobo. To je tudi čas pomladanskega čiščenja in čas odločitev - kaj shraniti in kaj zavreči, kaj posaditi in kje pleti.

Osebna prenova je nekaj podobnega. Je čas za sajenje in čas za izkoreninjanje. Ker si kristjani prizadevamo za rast, se zamislimo nad svojim načinom življenja, svojimi vrednotami in dejanji, da bi se prepričali, ali v njih odseva naša vera.

Predlagal bi, da vsak teden v postu posvetimo prizadevanju za eno izmed naslednjih šestih življenjskih navad, zato da bi izboljšali in prenovili svoje življenje. Vsak teden izberimo eno in si prizadevajmo zanj vsak dan.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)

Prva: Imejte do sebe prijateljski odnos namesto kritičnega. Kritiki nas presojujejo, lahko nam vzamejo veljavo, medtem ko prijatelji potrjujejo vse, kar je dobrega v nas in skušajo razumeti naše omejenosti. Trudijo se v skrbi, da bi mi dosegli zadovoljitev svojih upravičenih potreb. Zato sestavite seznam vsega, kar vam je na vas všeč. Večkrat ga preberite in dopolnjujte, da se boste naučili ceniti sebe. Zapišite si tudi svoje pomanjkljivosti, ki bi jih hoteli razumeti. Nazadnje se vprašajte po svojih potrebah: ali dovolj spite, jeste, imate dovolj sprostitve in časa za umiritev?

Druga: Prevzemite nase odgovornost za svoje življenje in ne prelagajte je na druge. Tisti, ki prevzamejo vso odgovornost nase, so ljudje dejanj. Ljudje, ki prelagajo odgovornost za svoje življenje in dejanja na drugega človeka, drugam ali na druge stvari, se le pasivno odzivajo.

Tretja: Ne zapirajte se vase, temveč delite z drugimi. Stvarem, ki jih zaupamo drugemu človeku, na neki način odvzamemo ostrino in tako preprečimo bolečino. Vse, kar združujemo v sebi, nas zastruplja tako kot gnoj okoli trske, ki se nam zarije globoko pod kožo. "Toliko smo bolni, kolikor smo skrivnostni", je nekoč zapisal pesnik John Berryman.

Četrta: Odpuščajte, namesto da vztrajate v užaljenosti. Najzaneslivejši način, da postanemo sužnji je ta, da zavračamo drugega človeka. Zamere nam kvarijo spanje, prebavo in splošno zdravstveno stanje. Odpuščanje ne rešuje samo naših dolžnikov, temveč rešuje iz spon užaljenosti tudi **nas**.

Peta: Veselite se življenja, namesto da ga enostavno samo prenašate. Ob koncu vsakega dneva sestavite seznam svojih najljubših spominov. Če se ne morete ničesar domisliti, ste gotovo spregledali mnogo življenjskih radosti: vidnih vtisov, zvokov, okusov, glasbe in poezije, ljudi in smeha. Ali ste kdaj pomislili, da se Bog morda čudi, zakaj se ne veselimo vsega dobrega, ki nam ga je podaril. Talmud pravi, da bomo morali vsi dajati odgovor za vse upravičene radosti, ki jih nismo uživali.

Šesta: Naj postane molitev osrednji del našega življenja. Naš Gospod obljublja, da bo z nami in nam bo pomagal na poti skozi življenje. Najtežje je, če se moramo prebijati skozi življenje sami. Toda če v tkivo svojega življenja vtremo pogovor v molitvi, nismo več sami. Molitev odpre božjemu miru, božji moči in otopljivi navzočnosti pot v naše življenje.

Utrinek: Preizkus dobrih del

Zgodba iz knjižice Boža Rustje: **Zgodbe s semeni upanja**, str. 40-44

Mož, ki mu je bilo ime Srečko, je slovel po svoji velikodušnosti. Umrl je in prišel pred nebeška vrata. Ljudje so govorili, da bo gotovo takoj prišel v nebesa in bo tam zasedel zelo visoko mesto. Toda ni bilo vse tako preprosto.

Ko je prišel do nebeških vrat, je tam srečal svetega Petra, ki, kot se reče, spušča ljudi v nebesa. Srečka je peljal posebej in mu pokazal dve palici zlata. Ena je bila majhna, druga večja, obe pa sta bili sestavljeni iz manjših koščkov različnih oblik in velikosti.

»Kaj je to?« je vprašal Srečko. »To so tvoja dobra dela, ki si jih naredil na zemlji. Vsak košček predstavlja eno dobro delo, nekaj, kar si daroval drugim.« Srečko je palici dobro pogledal in njegovo srce se je razveselilo, ko je videl, kako se lepo bleščita, a sveti Peter je dejal: »Ni vsako dejanje resnično dobro. Ni vsako dobro delo resnično in iskreno. Veliko dobrih del je opravljenih iz sebičnosti in zato v božjih očeh nič ne pomenijo. Žal mi je, a tudi tvoja dobra dela moram preizkusiti.« Srečko se je ob teh besedah prestrašil.

»Takšen preizkus nima smisla,« je dejal. »Mar ni naravno, da človek pričakuje hvaležnost in povračilo za dobra dela, ki jih je storil drugim?« Toda sveti Peter je vztrajal pri preizkusu. Vzel je sito z izredno redko mrežo in začel vanj polagati zlate koščke manjše palice. »Zakaj ne začneš s tistimi z večje palice?« je ugovarjal Srečko. »Ti ne pridejo v poštev,« je dejal sveti Peter. »Predstavljajo vsa darila in dobra dela, namenjena prijateljem, družinskim članom, sorodnikom, dobrim znancem...«

»To pomeni, da vsa darila za Miklavža, božič, rojstni dan in podobno nimajo nobene vrednosti.« Tako je,« je odvrnil sveti Peter in vse koščke iz večje palice zlata pred Srečkovimi očmi vrgel v smeti. Zavel je veter in jih odnesel. Srečko je prebledel. Apostol je začel tresti sito. Ko je končal, so na mreži ostali le večji kosi,

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)

drugi so padli skozi. »Kaj pa boš zdaj naredil?« je vprašal Srečko. »Sedaj bom odbral tista darila, ki si jih podaril zato, da bi dobil kakšno povračilo.« »Ali spada sem tudi hvaležnost?«

»Seveda.« Potem je stresel kose iz sita. Ko so padli na tla, so se spremenili v smeti in veter jih je zlahka odnesel. Nato je zgostil mrežo na situ in vanj položil preostale koščke. Spet so ostali na rešetu samo večji kosi. »Zakaj to delaš?« je vprašal Srečko. »To bo izločilo darove, ki si jih dal zato, da bi se pokazal pred drugimi, ko si kaj dal, da bi te drugi hvalili in bi zato žel priznanje. Skratka, ko si dajal, da bi napihnil svoj jaz.« Srečko je utihnil. Spet je apostol zožil mreže na situ in položil nanje koščke, ki so ostali.

»Sedaj bomo odstranili vse tisto, kar si daroval iz čuta dolžnosti ali samo zato, da bi pomiril svojo vest,« je dejal nebeški vratar. »Včasih raje ne bi darovali nič, a to storimo, da bi se izognili zadregi.« Potem je potresel sito. Koščki, ki so ostali na njem, so doživeli isto usodo kot vsi doslej.

Apostol Peter je spet zožil odprtine mreže in dejal: »Sedaj bom odstranil tiste darove, ki si jih podaril samo zato, da bi se počutil dobro. Z njimi si preslepil samega sebe. Daroval si nekomu, da bi potem bil vesel.« Potresel je sito in koščke, ki so ostali, stresel proč. In spet jih je odnesel veter.

»Končaj! Prosim te, končaj!« je zaklical Srečko, ko je videl, kako malo koščkov je ostalo. »Toda moramo nadaljevati. Moramo preveriti, koliko stvari si daroval le zato, ker jih nisi potreboval, ali pa si dajal darove ljudem, ki so nekaj pomenili, ali si se jim želel s svojimi darili odkupiti ali se jim zahvaliti za uslugo.« Toda ubogi Srečko ni več poslušal. »Nobenega upanja nimam več. Prav nobenega,« si je govoril.

Tedaj je sveti Peter rekel: »Sedaj, Srečko, imam pa zate dobro novico.« Ko je to slišal, se je zdrznil in vprašal: »Kakšno dobro novico?«

»Še je upanje zate. Sem si prišel z vsemi dobrimi deli. Mislil si, da si boš z njimi kupil nebesa. Toda Gospod ni kakor ljudje. On je največji darovalec. Daje tudi tistim, ki so ne vredni njegovih darov. On daje zastonj, brez preračunljivosti. Pojdiva k njemu, da boš spoznal, kako je velikodušen.«

»Toda saj sem praznih rok,« se je branil Srečko.

»To pomeni, da si sedaj ubog. On pa je najbolj velikodušen do tistih, ki so ubogi in se tega zavedajo.«

Koliko naših dejanj bi prestalo ta nebeški preizkus? Kolikokrat smo res dajali nesebično, pa ne zato, da bi nas drugi hvalili in slavili?

Če pogledamo Kristusa, vidimo, kako nesebično se razdaja. Približuje se tistim, ki mu z ničemer ne morejo povrniti in jim dela dobro. Pri tem ničesar ne zahteva in zato nič ne vpraša. Dobri pastir je vesel, ko najde izgubljeno ovco in pozabi na vse, kar je pretrpel pri iskanju. Srečen je, ko jo spet najde.

Razdajati in darovati se za druge za kristjana pomeni posnemati Kristusa, upodabljati ga v svojem življenju. Kristjan, ki ljubi po Kristusovem zgledu, se daruje za druge, ne da bi iskal priznanje in plačilo.

Francoski duhovnik Michel Quist je zapisal: »Če želiš biti srečen, dajaj in ne glej na plačilo.«

Iz prejšnjih srečanj:

Obisk nadškofa Urana v skupini SRCE

Zadnje srečanje v minulem koledarskem letu je bilo za člane skupine SRCE še posebej slovesno: obiskal nas je nadškof Uran. V svojo sredo sta ga povabila naša člana sicer še pred njegovim imenovanjem, vendar se je kljub preobilici dela zaradi novega položaja prijazno odzval našemu vabilu. Srečanje je bilo nadvse prijetno, nadškofova radost in toplina sta potrdila v nas zavest, da smo tudi razvezani sprejeti v Cerkvi in da ne naletimo vedno le na gluha ušesa. Osrednja tema naših pogovorov je bila: »Mesto in vloga razvezanih v Cerkvi«. Navzoči smo vsak s svojega zornega kota na kratko opisali naše videnje položaja, počutja v skupini ter tudi naša pričakovanja do Cerkve kot skupnosti vseh ljudi. Kar nekaj prisotnih je navedlo svoje manj prijetne izkušnje pri vključevanju razporočenih v občestvo, podali pa so tudi nekaj predlogov, kot npr. vključitev pričevanja razvezanih v pripravi na zakon, izobraževanje duhovnikov za ravnanje z razvezanimi in predvsem njihovimi otroki, vključevanje tematike v veroučne učbenike...

Nadškof Uran je v svojem nagovoru poudaril, kako pomembna je duhovna komponenta v samem zakonu, nanizal je nekaj misli o vlogi vere v zakonu, o vplivu odnosa do domačih (staršev, bratov, sestra...) ter tudi o

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)

odpuščanju kot edini možnosti lastne osvoboditve. Poudaril je pomen molitve tako za svoje sovražnike kot tudi za moč odpuščanja.

Podprl je delovanje naše skupine, naša prizadevanja za duhovno rast ter pomoč razvezanim v okviru Cerkve ter obljubil podporo tudi vnaprej. Ob koncu pa nas je vse ganil z izjemno lepo in ganljivo zapeto pesmijo materam. Res, nepozabno je bilo. Na to nas spominja tudi spodnja fotografija, ki jo je posnel p. Vili Lovše

Koledar prireditev v marcu in aprilu

- Priprava na veliko noč: **9., 16., 23., februar 2005 in 2., 9., 16. in 23. marec ob 20.00**
V postnem času se marsikdaj lotevamo težjih vprašanj, kot so bolezen, staranje, smrt, trpljenje, greh, zlo. S Kristusom želimo prehoditi skrivnostno pot križa, za katero On pravi, da se je moralo zgoditi, nam pa se pogosto zdi, da se to ne sme zgoditi, kot trdi apostol Peter... Duhovni večeri bodo dobra priprava na veliko noč. Vodi p. Viljem Lovše
- **V ponedeljek, 21.marca** bo po maši namesto običajnega srečanja spokorno bogoslužje ter priprava na spoved. P. Silvo in p. Vili bosta na voljo za spovedovanje
- **Spoved** za tiste, ki ne boste utegnili v ponedeljek zvečer, bo možna tudi v zadnjem tednu pred Veliko nočjo od 14. marca do 27. marca vsak dan med 9-12 ter od 16h - do 19h.
- **Planinski izlet v tem mesecu:** dobimo se **v soboto, 12. marca ob 8h** pri sv. Jožefu. Odpravili se bomo proti Škofji loki, od koder bomo odšli na **Lubnik**. Zaradi zimskih razmer je potrebno imeti dobre planinske čevlje, pa tudi pohodne palice bodo prišle prav. Zaradi organizacije prevoza svojo udeležbo predhodno potrdite (Helena; 031 771 885 ali po elektronski pošti)
- V nedeljo, 13. marca bo ob 11 h še zadnja maša pred Veliko nočjo na sv. Primožu pri Kamniku. Dobimo se ob 9h pred sv. Jožefom (javite se tisti, ki nimate lastnega prevoza) ali ob 9.30 na parkirišču v Stahovici, od koder bomo skupaj nadaljevali pot.
- **Na velikonočni ponedeljek, 28. marca** se dobimo ob 13h na parkirišču v Tacnu in gremo na Šmarno goro, kjer bo ob 16h sv. maša.
- **Planinski izlet v aprilu:** **v soboto, 16. aprila** se dobimo ob 8h pri sv. Jožefu, od koder se bomo podali na Slavnik. Zaradi organizacije prevoza svojo udeležbo prav tako predhodno potrdite (Helena; 031 771 885 ali po elektronski pošti)

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)

VABILO NA POSVET: ŽILJENJE RAZPOROČENIH ZNOTRAJ CERKVE

Pred dvema letoma je v Duhovnem središču sv. Jožefa pričela delovati skupina za razporočene pod duhovnim vodstvom p. Silva Šinkovca in p. Viljema Lovšeta z namenom pomagati k duhovni rasti ljudem, ki so po razvezi ostali sami in si želijo duhovne rasti. Skupina je zaživela, število članov narašča. Ob pogovorih z razvezanimi ter spoznavanju situacije razvezanih smo ugotovili, da je dozorel čas, da storimo naslednji korak, zato smo se na predhodnem sestanku ustanovne skupine dogovorili, da kompleksnost problema ter smernice za nadaljevanje delo skušamo opredeliti na posvetu, kamor bi povabili strokovnjake različnih področji, ki so se tako ali drugače po poklicni ali izkustveni poti intenzivneje srečali s problemom razvezanih.

Posvet bo potekal **6. aprila 2005 med 9. in 13. uro** v prostorih Duhovnega središča. V prvem delu bodo povabljeni gostje v kratkem 10 minutnem referatu predstavili svoje poglede in izkušnje pri delu z razporočeni, v drugem delu posveta pa bo sledila diskusija ter zaključek glede nadaljnjih smernic organizacije te, žal čedalje številčnejše skupine vernikov

K sodelovanju z referati smo povabili: škofa Andreja Glavana, predstavnike Frančiškanskega družinskega centra, dr. Ramovša, dr. Darjo Škraba Krmelj, g. Komapreta, go. Majerle, prispevke pa bomo pripravili tudi člani ustanovnega odbora (p. Silvo Šinkovec, p. Viljem Lovše, p. Beno Lavrih, s. Martina Radež, s. Judita Mihelčič, Vilma Moderc in Helena Reščič).

Na posvet ste vabljeni vsi, ki vam ni vseeno, kakšen je in bo v bodoče položaj razvezanih v Cerkvi

Duhovne vaje, osebni dnevnik

Duhovne vaje za razporočene bodo od **13. - 15. Maja 2005 v Šentjakobu pri Ljubljani**, prijavite se lahko po telefonu (**031 771 885** - Helena) ali po elektronski pošti: helena.rescic@volja.net

Osebni dnevnik: p. mag. Silvo Šinkovec že nekaj let vodi seminarje z naslovom: Osebni dnevnik. Seminar pomaga ozavestiti in povezati življenjske izkušnje v smiselno celoto, zato deluje terapevtsko in prebuja ustvarjalnost. Udeleženci se naučijo uporabljati osebni dnevnik kot posebno metodo osebnostne rasti. Seminar poteka v dveh delih in traja dva vikenda. Kotizacija za samoplačnike znaša 18.000 SIT.. Naslednja izvedba bo v Ljubljani od **11.-13. 3. 2005 (I.del)** ter od **22.-24. 4. 2005 (II.del)**. Prijave sprejema Lucija Paljk (tel. 041 533 433) ali lucijapaljk@hotmail.com

V letošnjem šolskem letu bo še ena izvedba v Portorožu (Dijaški dom) od **13. - 15. maja ter 24. - 26. junija**.

Oglasi, obvestila

- Upokojenec nujno potrebuje resno osebo za pomoč v gospodinjstvu ter za delno skrb za svojo ženo. Nudi možnost redne zaposlitve ter manjše stanovanje. Pomoč bi bila potrebna vsak dan, vikendi bi bili po dogovoru lahko prosti. Samo resne interesentke naj pokličejo na tel.: 031 386 301, kjer bodo lahko izvedele vse ostale podrobnosti.
- Podarim barvni televizor Goldstar, star 13 let, velikost ekrana 55cm. Če ga kdo potrebuje, naj pokliče na tel.: 031 771 885

- Naslednje srečanje skupine bo **21. 03. 2004**. Lepo vabljeni k sv. maši za razvezane ob **19h**, po maši bo sledilo namesto običajnega srečanja **spokorno bogoslužje, priprava na spoved in spovedovanje. Spovedovala bosta oba patra.**

Datumi prihodnjih srečanj so sledeči: **25. 04. 2005, 23. 05. 2005 ter 27. 06. 2005**. Vabljeni tudi tisti, ki doslej še niste prišli na naše srečanje, da se nam pridružite.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na transakcijski račun Rezidence sv. Jožefa, št.: 02014-0253671357 s pripisom: za skupino SRCE (darovi za duhovno središče, Nova ljubljanska banka, d.d. podružnica Moste)